

A.11.e

Hof van beroep
te Gent

9° kamer

terechtzitting
van
14-06-2013

~~ONDETERENDE AFDEELING~~
Ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2^e R.W.B.

2010/AR/2320

in de zaak van:

Het VLAAMSE GEWEST.

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeke van

met kabinet te 1210 Brussel, Koning Albert II laan 19, bus 10,
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman

advocaat te

tegen:

1. _____
met maatschappelijke zetel te
ingeschreven met KBO-nummer

2. _____
wonende te
ingeschreven met KBO-nummer

3
wonende te

ingeschreven met KBO-nummer

4.
met maatschappelijke zetel te

ingeschreven met KBO-nummer

geïntimeerden,

hebbende als raadsman mr.

advocaat te

veit het Hof het volgend arrest:

1.

Het hof heeft de partijen, bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Door appellant werden ter griffie van dit hof syntheseconclusies neergelegd op 21 januari 2013 en door geïntimeerden op 15 november 2012.

2.

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 1 september 2010 stelde appellant tijdig en geldig naar de vorm hoger beroep in tegen het vonnis (aldaar 'beschikking' genoemd) van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, zetelend zoals in kortgeding, van 9 juli 2010 in de zaak aldaar gekend onder rolnummer . Geïntimeerden betwisten de ontvankelijkheid ervan niet en het hof ontwaart geen ambtshalve op te werpen gronden van niet ontvankelijkheid.

Middels conclusies neergelegd ter griffie van dit hof op 15 april 2011 stelden geïntimeerden incidenteel beroep in. Waar appellant stelt de ontvankelijkheid hiervan te betwisten, voert hij enkel

argumenten aan die de gegrondheid ervan betreffen, terwijl het hof ook hier geen ambtshalve op te werpen gronden van niet ontvankelijkheid ontwaart.

3.

De eerste rechter heeft de voornaamste feiten die aan het geschil ten grondslag liggen correct en afdoende weergegeven. Partijen worden kortheidshalve daarnaar verwezen. Samenvattend en waar nodig aanvullend, voegt het hof het volgende daaraan toe.

De betwisting heeft betrekking op vier afzonderlijke schriftelijke stakingsbevelen, allen gegeven en in toepassing van art. 6.1.47, lid 2 VCRO aangebracht in de vroege ochtend van 21 mei 2010, waaromtrent telkens (op 21 mei 2010, resp. op 25 mei 2010) PV werd opgesteld en die allen bekrachtigd werden door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur middels vier afzonderlijke beslissingen van 27 mei 2010.

Deze stakingsbevelen hadden elk betrekking op één van vier afzonderlijke uitbatingen van van de onderscheiden deïntimeerden te (m.n. de uitbatingen

wegens de inbreuken nader weergegeven in genoemde PV's van 21 mei 2010, resp. van 25 mei 2010, waarvan de inhoud door de eerste rechter op p. 6 tot en met 9 van zijn vonnis meer uitgebreid werd aangehaald en weergegeven en waarnaar het hof kortheidshalve verwijst.

Deze inbreuken hebben in essentie betrekking op het uitbaten in de betrokken concessies van (vier) verbuiksruimtes en/of terrassen in strijd met het PRUP van 19 september 2005, ondermeer in (daartoe) en/of middels (daartoe) niet vergunde en/of met het in het PRUP bepaalde strijdige constructies.

Aldus worden in de respectieve PV's (ondermeer) volgende vaststellingen weergegeven:

Wat de vier uitbatingen betreft wordt vooreerst (uniform) het volgende (vast)gesteld:

"Ik zie op het terrein een complex van constructies. De constructies zijn vergunningsplichtig en vallen niet onder de

A.11.e

vrijstellingsgronden zoals bepaald in het besluit van 14 april 2000.

Ik zie op het terrein een afgebakende zone met vaste en verplaatsbare constructies die dienst doet als verbruikersruimte voor horeca. Het creëren van een horeca-functie/terras/verbruikersruimte is vergunningsplichtig en valt niet onder de vrijstellingsgronden bepaald in het besluit van 14 april 2000.

Er is geen vergunning bij het agentschap bekend. Bijgevolg zijn alle geplaatste constructies en de functie van horeca/terras/verbruikersruimte in overtreding.

Vervolgens worden per uitbating volgende (meer specifieke) vaststellingen opgenomen als zijnde "in overtreding met de voorschriften in het van kracht zijnde PRUP".

Wat betreft

Verbruikersruimtes (waaronder terrassen) zoals bepaald in art. 12 §3 2° zijn bij PRUP expliciet uitgesloten. Aan het afgebakende deel dat dienst doet als terras (kant staat een bord dat duidelijk de functie van het afgebakende deel onderstreept (...)) Ook via internet en via advertenties maakt reclame voor horeca activiteiten.

De exploitatie is in overtreding met art. 4 § 3 van het PRUP dat bepaalt dat het meubilair wegneembaar moet zijn.

Verschillende constructies, waaronder de constructie gebruikt voor de uitbating van het terras zijn in overtreding met art 12 § 1 van het PRUP, in die zin dat de constructies niet kleinschalig zijn en het zicht belemmerd wordt. (...)

Aan de constructies en op het terrein zijn verschillende opschriften geplaatst met reclame voor de

Op het terrein zijn ook vaste constructies geplaatst die dienst doen als speeltula. Op het terrein staat ook een bijna 2m hoog

Wat betreft:

Verbruikersruimtes (waaronder terrassen) zoals bepaald in art. 12 §3 2° zijn bij PRUP expliciet uitgesloten. Rondom de hoofdconstructie aan de kant van de tijk zijn diverse terrassen en verbruikersruimtes gecreëerd. Op dit deel van de concessie zie ik ook nog glazen van bier en cocktails, wellicht van de avond voordien.

De exploitatie is in overtreding met art. 4 § 3 van het PRUP

dat bepaalt dat het meubilair wegneembaar moet zijn.

Verschillende constructies, waaronder de constructie gebruikt voor de uitbating van het terras zijn in overtreding met art 12 § 1 van het PRUP, in die zin dat de constructies niet kleinschalig zijn en het zeezicht belemmerd wordt. (...)

Op het terrein zijn ook verschillende vaste constructies geplaatst die dienst doen als speeltuig. De toeaana naar de concessie en naar het achterliggende is aan de kant van de dijk afgesloten met hekken op twee verschillende plaatsen.."

Wat **betreft:**

Verbruikersruimtes (waaronder terrassen) zoals bepaald in art. 12 §3 2° zijn bij PRUP expliciet uitgesloten. Rondom de hoofdconstructie aan de kant van de zijn diverse terrassen en verbruikersruimtes gecreëerd.

De exploitatie is in overtreding met art. 4 § 3 van het PRUP dat bepaalt dat het meubilair wegneembaar moet zijn.

Verschillende constructies, waaronder de constructie gebruikt voor de uitbating van het terras zijn in overtreding met art 12 § 1 van het PRUP, in die zin dat de constructies niet kleinschalig zijn en het zicht belemmerd wordt. (...)

Op het grenzend aan de zijn diverse beplantingen aangebracht. Grenzend aan de hoofdconstructie (kant is een afgesloten terras gecreëerd waarbij de bodem werd voorzien van schelpengruis. Het wijzigen van het reliëf en structuur van de bodem is een vergunningsplichtige handeling die bovendien ingevolge art. 7 §5 verboden is in het PRUP.

Wat **betreft:**

Verbruikersruimtes (waaronder terrassen) zoals bepaald in art. 12 §3 2° zijn bij PRUP expliciet uitgesloten. Rondom de hoofdconstructie aan de kant van de zijn diverse terrassen en verbruikersruimtes gecreëerd.

De exploitatie is in overtreding met art. 4 § 3 van het PRUP dat bepaalt dat het meubilair wegneembaar moet zijn.

Verschillende constructies, waaronder de constructie gebruikt voor de uitbating van het terras zijn in overtreding met art 12 § 1 van het PRUP, in die zin dat de constructies niet kleinschalig zijn en het zicht belemmerd wordt. (...)

Op het terrein zijn ook verschillende vaste constructies geplaatst die dienst doen als speeltuig.

De stakingsbevelen zijn luidens de in toepassing van art. 6.1.47, lid 2 VCRO aangebrachte schriftelijke bevelen en luidens de overeenstemmende PV's gericht op:

- *de stillegging van alle werken, handelingen en wijzigingen betreffende de wederrechtelijk aangelegde constructies en terras op de terreinen van (de respectieve concessies);*
- *de staking van het gebruik voor het uitbaten van een verbruikersruimte (terras) op de terreinen van (de respectieve concessies).*

Tegelijk met het stakingsbevel werden de "onvergonde constructies dienstig voor het uitbaten van een verbruikersruimte (terras)" verzegeld.

De bekrachtigingsbeslissingen van 27 mei 2010 vermelden allen volgende motivering:

"Op 21/05/2010 werd door een hiertoe bevoegde ambtenaar schriftelijk de volgende staking gelast:

De staking werd bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen en wijzigingen betreffende de wederrechtelijke aangelegde constructies en terras op het terrein van de concessie uitgebaat onder de naam

De staking van het gebruik werd bevolen voor het uitbaten van een verbruikersruimte (terras) op het terrein van de concessie uitgebaat onder de naam

Het uitbaten van een verbruikersruimte zoals een terras is rechtstreeks in overtreding met het van kracht zijnde art. 12 §3 2° van het PRUP

Bij een voortgezet gebruik in strijd met RUP's kan ingevolge HvC 01.03.2010 (rolnummer de staking worden bevolen. De staking kadert

ook in een preventief karakter. Het uitbaten van onvergonde verbruikersruimtes en terrassen op het terras vormt een ernstige concurrentievervalsing ten aanzien van de reglementaire horeca en terrassen op De uitbaters werden bovendien voldoende op voorhand gewaarschuwd van de risico's indien zij voor het nieuwe seizoen toch terrassen zouden plaatsen.

De onvergonde constructie die dient voor het uitbaten van de verbruikersruimte (terras) werd verzegeld.

Voormelde werken, handelingen en/of wijzigingen vormen een Inbreuk op (...)." (waarna telkens art. 6.1.1. VCRO, leden 1°, 2° en 3°, alsook art. 4.2.1. § 1 VCRO, leden 1°,

4°, 5° en 6° opnieuw worden aangehaald).

4.

4.1. Bij beschikking van 21 mei 2010, gegeven op eenzijdig verzoekschrift, oordeelde de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge dat *"tot aan een uitvoerbare beschikking in kortgeding"* (waartoe huidige geïntimeerden gehouden werden uiterlijk binnen een bepaalde termijn en uiterlijk voor een bepaalde zitting te dagvaarden):

- de kwestieuze verzegelingen ongedaan dienden te worden gemaakt op straffe van een dwangsom van 1.000,00 euro per uur vertraging vanaf de betekening van de beschikking aan het kabinet van de minister;
- de kwestieuze stakingsbevelen voorlopig ongedaan werden gemaakt, waarbij het huidige geïntimeerden werd toegelaten hun respectieve uitbatingen te openen.

4.2. Op 25 mei 2010 lieten geïntimeerden appellant dagvaarden voor de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, *"zetelend in kortgeding"*. Voor deze (eerste) rechter vorderden ze (uiteindelijk) volgens hun op 17 juni 2010 ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge neergelegde conclusies dat zou worden gezegd voor recht dat:

- *"de berichten van staking, zoals aangeplakt op 21 mei 2010 en de stakingsbevelen van 21 mei 2010 en 25 mei 2010, zoals bekrachtigd op 27 mei 2010 worden opgegeven,"*
- *de verzegeling zoals aangebracht op 21 mei 2010 ten onrechte werd aangebracht,*
- *de verzegelingen door hen rechtmatig zijn verwijderd op 21 mei 2010 in uitvoering van de beschikking op eenzijdig verzoekschrift van 21 mei 2010,*
- *zij hun uitbatingen rechtmatig hebben geopend in uitvoering van de beschikking op eenzijdig verzoekschrift van 21 mei 2010"*

waarbij ze tevens de verwijzing vorderden van appellant in de gedingkosten, die ze aan hun zijde in de conclusies hebben begroot.

Middels conclusies neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge op 28 juni 2010 stelde appellant

incidenteel derdenverzet in tegen de beschikking van 21 mei 2010, teneinde deze te horen vernietigen.

4.3. Middels het thans bestreden vonnis (aldaar "beschikking" genoemd):

- wees de eerste rechter het derdenverzet van appellant af als ontvankelijk, doch ongegrond;
- hief de eerste rechter de (kwestieuze) stakingsbevelen met gelijktijdige verzegeling, *"zoals vervat en beschreven in de PV's van vaststelling van 21 mei 2010, resp. van 25 mei 2010 en zoals bekrachtigd bij besluiten van de bevoegde gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 27 mei 2010"* ten aanzien van elk van de onderscheiden geïntimeerden op;
- beval de eerste rechter appellant *"zo nuttig of noodzakelijk daartoe in voorkomend geval al het nodige te doen, behoudens waar hij of zijn aangestelden reeds tot ontzegging overgingen"*;
- verwees de eerste rechter appellant in de gedingkosten, zoals in het vonnis aan de zijde van geïntimeerden begroot.

5.

5.1. Appellant beoogt volgens zijn conclusies in deze instantie dat het hof:

- alvorens recht te doen, de in deze instantie voorgelegde stedenbouwkundige vergunningen onwettig zou verklaren en ze dienvolgens in toepassing van 159 GW buiten beschouwing zou laten;
- de bestreden beslissing zou bevestigen daar waar:
  - o zijn incidenteel derdenverzet ontvankelijk werd verklaard,
  - o gezegd werd dat de bestreden stakingsbevelen voldoen aan de formele vereisten van art. 6.1.47 VCRO,
- de bestreden beslissing voor het overige teniet zou doen en opnieuw wijzende:
  - o de oorspronkelijke vorderingen van geïntimeerden zou afwijzen als niet ontvankelijk, minstens als ongegrond,

- o zijn oorspronkelijk incidenteel derdenverzet gegrond zou verklaren.
- het incidenteel beroep van geïntimeerden zou afwijzen als niet ontvankelijk, minstens als ongegrond.
- geïntimeerden zou verwijzen in de gedingkosten van de beide instanties, die ze aan zijn zijde in de conclusies heeft begroot en hierbij zou oordelen dat door geen van de partijen rechtsplegingvergoedingen verschuldigd zijn.

5.2. Geïntimeerden vragen in hun syntheseconclusies dat het hof:

- het vonnis van de eerste rechter zou bevestigen *“zij het op andere motieven”* en dienvolgens *“zou zeggen voor recht dat de berichten van staking zoals aangeplakt op 21 mei 2010 en de stakingsbevelen van 21 mei 2010 en 25 mei 2010, zoals bekrachtigd op 27 mei 2010 worden opgeheven, Inbegrepen de ten onrechte aangebrachte verzegeling.”*
- het derdenverzet van appellant zou afwijzen als onontvankelijk, minstens als ongegrond.
- appellant zou veroordelen tot de gedingkosten, aan hun zijde in de conclusies begroot, en dit met Inbegrip van de rechtsplegingvergoedingen.

6. Voorafgaandelijk merkt het hof het volgende op.

6.1. Waar geïntimeerden voor de eerste rechter ondermeer vorderden dat zou worden gezegd voor recht dat zij in uitvoering van de beschikking van 21 mei 2010 de verzegeling rechtmatig hadden verbroken en rechtmatig hun uitbating hadden geopend, en waar de eerste rechter zich dienaangaande zonder rechtsmacht, dan wel onbevoegd heeft verklaard, hebben geïntimeerden hieromtrent geen incidenteel beroep ingesteld. In essentie is het geschil daarom thans hoe dan ook beperkt tot de vraag betreffende de opheffing van het stakingsbevel, *“hierin begrepen de verzegeling”*, met dien verstande dat appellant tevens vraagt bij de beoordeling hiervan de inmiddels door het college van burgemeester en schepenen van
verleende stedenbouwkundige vergunningen bij toepassing van art. 159 GW als onwettig buiten beschouwing te laten.

6.2. Tussen partijen bestaat (terecht) geen betwisting omtrent het feit dat de eerste rechter werd aangezocht als de rechter die bij

toepassing van art. 6.1.47, lid 6 VCRO bevoegd is de opheffing te bevelen van een bij toepassing van art. 6.1.47 VCRO opgelegd stakingsbevel. De aldus aangezochte rechter neemt met betrekking tot het kwestieuze stakingsbevel (en dus hier de kwestieuze stakingsbevelen) evenwel een beslissing ten gronde, ofschoon de procedure volgens art. 6.1.47, lid 6 VCRO volgens de regels van het kortgeding verloopt. De aangezochte rechter zetelt en beslist m.a.w. "zoals in kortgeding". Evenwel doet noch het feit dat geïntimeerden hebben gedagvaard "in kortgeding" (zonder in de dagvaarding de woorden "zoals in kortgeding" te hebben gebezigd), noch het feit dat de zaak werd ingeschreven op de rol van de kortgedingen, noch het feit dat de rechter zijn beslissing als "beschikking" heeft bestempeld, afbreuk aan het feit dat de eerste rechter rechtsgeldig werd gevat, bevoegd was met betrekking tot wat door hem beslist werd en dienaangaande, zetelend zoals in kortgeding, een vonnis heeft verleend, waarbij het hof vermag aan de beslissing de juiste kwalificatie te geven.

7.

Niet betwist is dat het uit hoofde van art. 159 Grondwet (krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken geen gevolg geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen) tot de bevoegdheid van de rechter, zetelend zoals in kortgeding, behoort om de in toepassing van artikel 6.1.47 V.C.R.O. genomen en aangevochten maatregelen te toetsen op hun externe en interne wettigheid en te onderzoeken of ze stroken met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendings berusten.

Aldus is de rechter vooreerst bevoegd om na te gaan of de bedoelde werken en/of handelingen vergunningsplichtig zijn (en of gebeurlijk de vergunning al dan niet conform werd uitgevoerd). Daarnaast en evenzeer dient hij te toetsen of de door het bestuur getroffen maatregel uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen, en dus niet gesteund is op motieven die aan de ruimtelijke ordening vreemd zijn of die steunen op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De redelijkheidsbeoordeling impliceert dat rekening wordt gehouden met de ernst van de overtreding maar ook dat wordt onderzocht of de maatregel voor de overtreder niet disproportioneel bezwarend is. Dit laatste betekent dat wordt

afgewogen of het stakingsbevel als kennelijk onredelijk moet worden bestempeld omdat het erdoor bekomen voordeel voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit.

De kortgedingrechter oordeelt daarbij alleen of het bestuur in redelijkheid is kunnen komen tot de beslissing om de kwestieuze maatregel te treffen. Rekening houdend met de beleid- en beoordelingvrijheid van het bestuur kan de kort gedingrechter die beslissing slechts marginaal toetsen.

Daarbij is het zo dat het stakingsbevel een preventief instrument is, erop gericht verdere schade aan de ruimtelijke ordening te voorkomen (zie ook het Handhavingsplan Ruimtelijke Ordening 2010, punt 5.5, p. 23: *"het doel van het stakingsbevel is om op preventieve wijze aan handhaving te doen. Wanneer de handhavende overheid een decretaal omschreven misdrijf "in wording" vaststelt, legt zij een stakingsbevel op. Het stakingsbevel is erop gericht om verdere schade aan de goede ruimtelijke ordening te voorkomen"*) en inzonderheid om inbreuken op de ruimtelijke ordening te voorkomen die door een later beroep op de rechter ten gronde moeilijk te herstellen zijn.

8.

Zoals hoger onder overweging 3 reeds gesteld betrof het stakingsbevel volgens de libellering ervan:

- *de stillegging van alle werken, handelingen en wijzigingen betreffende de wederrechtelijk aangelegde constructies en terras op de terreinen van (de respectieve concessies).*
- *de staking van het gebruik voor het uitbaten van een verbruikersruimte (terras) op de terreinen van (de respectieve concessies).*

8.1. De stakingsbevelen met betrekking tot het uitbaten van de terrassen en/of de verbruikersruimtes en met betrekking tot het gebruik van de constructies hiertoe, werden (minstens hoofdzakelijk) genomen op basis van motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening en die betrekking hebben op de eerlijke concurrentie tussen handelaars, nu in de bekrachtigingsbeslissingen als volgt wordt gemotiveerd:

"Het uitbaten van onvergunde verbruikersruimtes en terrassen

op het terras vormt een ernstige concurrentievervalsing ten aanzien van de reglementaire horeca en terrassen op

Dit klemt des te meer nu appellant in zijn syntheseconclusies stelt:

"Er weze duidelijk gesteld dat de stakingsmaatregel tweeledig is.

Enerzijds worden de wederrechtelijk aangelegde constructies en terrassen zelf geïviseerd in het kader waarvan de staking van alle werken, handelingen en wijzigingen worden bevolen.

Anderzijds wordt het gebruik van de betreffende constructies geïviseerd, doch slechts in zoverre verbruikersruimtes/terrassen worden uitgebraat in plaats van loutere raamverkoop.

Concreet kunnen partijen hun raamverkoop verder uitbaten, zoals principieel toegelaten door het PRUP, zelf al gebeurt dit vanuit wederrechtelijk opgerichte constructies, mits zij de verbruikersruimtes/terrassen verwijderen."

Appellant viseert aldus naar eigen zeggen wel de volgens hem wederrechtelijk aangelegde constructies, maar beoogt in de eerste plaats het stopzetten van de uitbating van terrassen en/of verbruikersruimtes, waarbij of waarna raamverkoop niet geïviseerd wordt "zelf al gebeurt deze vanuit (beweerd) wederrechtelijk opgerichte constructies", weze het dat de "terrassen en/of verbruikersruimtes" dienen te verdwijnen.

Appellant ziet in de bedoelde uitbating een concurrentievervalsing (waarvan hij preventief het voortbestaan wenst te verhinderen), doch zelfs indien dit juist zou zijn en de kwestieuze uitbaters zich zouden bezondigen aan oneerlijke handelspraktijken (waaromtrent de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brugge, zetelend als in kortgeding, overigen reeds twee maal vorderingen van derden in grote mate als ongegrond heeft afgewezen) dan nog vormt dit geen motief van goede ruimtelijke ordening waaromtrent appelland vermog op te treden.

8.2. Zoals gezegd dient een stakingsbevel een preventief karakter te vertonen. Het betreft hier constructies die opgericht zijn en volledig in gebruik, derwijze dat met betrekking tot de oprichting ervan het preventief karakter ontbreekt.

Waar in syntheseconclusies wordt verwezen naar de "afbraak" van terrassen en/of verbruikersruimtes, behoort dit tot het domein van de herstellvordering, waarbij de aan de orde zijnde stakingsbevelen, zoals uitgevaardigd, zulks niet tot voorwerp hebben (voor zover dit al mogelijk zou zijn).

In de mate dat met het stakingsbevel het gebruik wordt gevisieerd (gebruik dat naar eigen zeggen van appellant specifiek beperkt is tot het gebruik als terras/verbruikersruimte) en in de mate dat dergelijk louter gebruik op zich een strafbare gedraging zou uitmaken (wat zoals hierboven gezegd een voorwaarde vormt opdat hieromtrent een stakingbevel zou kunnen worden uitgevaardigd, maar waarover het hof zich hier niet verder dient uit te spreken nu dit niet tot meerdere opheffing kan leiden) geldt de vaststelling dat ze (allen) steunen op economische redenen die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening.

9.

Gelet op het voorgaande dient de beslissing van de eerste rechter inzake de opheffing van de kwestieuze stakingsbevelen te worden bevestigd.

Meteen volgt hieruit dat het derdenverzet van appellant tegen de beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 21 mei 2010, gegeven op eenzijdig verzoekschrift, in de mate als ontvankelijk hoe dan ook terecht door de eerste rechter werd afgewezen.

In de mate dat de oorspronkelijke vordering van geïntimeerden erop gericht was (en nog steeds is) de verzegeling te horen opheffen, volstaat het vast te stellen dat deze verzegeling (die gelet op hetgeen hiervoor werd beslist omtrent de stakingsbevelen geen geldige reden van bestaan gehad heeft of nog zou hebben) door appellant reeds op 21 mei 2010 (d.i. nog voor de bestreden beslissing) werd opgeheven (weze het in uitvoering van de beschikking op eenzijdig verzoekschrift van dezelfde datum), zodat deze vordering, in de mate als ontvankelijk, op heden hoe dan ook geen voorwerp meer heeft.

10.

Als in het ongelijk gestelde partij dient appellant te worden verwezen in de gedingkosten van de beide instanties.

Sinds de tussenkomst van de arresten van het grondwettelijk Hof van 8 maart 2012 (www.grondwettelijkhof.be, weliswaar inzake de herstellvordering) en van 25 april 2013 (arrest van 25 april 2013, www.grondwettelijkhof.be, ditmaal specifiek inzake de stakingsvordering), kunnen geïntimeerden ten aanzien van appellant geen aanspraak maken op rechtsplegingvergoeding wat de beide instanties betreft. Het grondwettelijk hof overwoog hierbij dat de betrokken overheld bij het instellen van de herstellvordering en/of bij het voeren van verweer op de stakingsvordering handelt in het openbaar belang en dat hij dit zoals de leden van het Openbaar Ministerie moet kunnen doen zonder rekening te moeten houden met het financiële risico verbonden aan het proces.

Het bestreden vonnis dient aldus te worden hervormd waar het appellant verwijst in een rechtsplegingvergoeding wat de eerste aanleg betreft.

**OM DIE REDENEN,
HET HOF,**

recht doende op tegenspraak.

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Verklaart het hoofdberoep en het incidenteel beroep ontvankelijk.

Bevestigt het bestreden vonnis in de mate dat het beslist tot de opheffing van de kwestieuze stakingsbevelen en in de mate dat het kwestieuze derdenverzet van appellant wordt afgewezen als ongegrond.

Zegt voor recht dat de vordering inzake de opheffing van de kwestieuze verzegelingen geen voorwerp meer heeft.

Bevestigt het bestreden vonnis in de mate dat het appellant verwijst in de gedingkosten van de eerste aanleg, behoudens waar het appellant veroordeelt tot het betalen van een rechtsplegingvergoeding en zegt dat appellant niet tot het betalen van een rechtsplegingvergoeding gehouden is.

A.11.e

Verwijst appellant in de gedingkosten van deze instantie, die aan de zijde van geïntimeerden worden begroot op nihil.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent. recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Raadsheer, wn. voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **veertien Juni tweeduizend en dertien**,
hiernaast door

Stiffier.